

Takže mámo, tohle teďka vypni, tohle bude vážně zlý,
Katakomby, drogobomby, deep, tma a kasematy,
letím temnej a svobodnej po náměstí Svobody
a mí démoni zatím odpočívaj u mě v pokoji.

Malrock, (???), (???), zlatej šleh,
hrudky toho a pocity stejný jako v mejch zlejch snech,
miluju ho, nenávidím a morek z jeho kostí saju,
pěstí ve tmě, prosím veď mě, okay, dneska hraju.

Jedeme dál, už je půlnoc a půl a grilujem hadí maso,
do sliznic instantní štěstí, syntetický sebe el paso,
dej mi víc, dej mi víc, dej mi víc své lásky, au,
roste to, (???), jsi to ty? Čau čau.

Loučím se, loučím se, pouštím do hry autopilot,
s autopilotem nasedá do káry i-i-idiot,
démon, zmrđ, né já a temný světla,
pěkně na dno Macochy až pod žíly tohodle města.

REF.:

Tafrob:

Bolest hlavy, prázdný flašky, enormně vysokej účet,
divný stavy, pachut' v ústech, ve vzduchu je cejtít průser,
ten hajzl v zrcadle nedokáže opětovat úsměv,
nosím v sobě demony a bolest jako Bruce Wayne.

Vypadá to, že za mě zas včera řídil autopilot,
ani nevím, jestli se chci dovědět to jak to bylo,
určitě se všechno dojebalo, áno, zas mou vinou,
těžko uvěřit že jsem dokázal být až tak moc mimo.

Jsou věci, z kterých nemůžeš se jen tak vyspat,
jsou věci, z kterých nemůžeš se jen tak vypsát,
v mozku díra, chybějící scény a pocity viny,
chlást ve mně dokáže někdy probudit tu velkou svini-

Snažim se ji udržet a zkrotit jako toreador,
bohužel to pak často dopadá tou větou "To je magor!",
vidíš mě na baru, mám výraz jako Grumpy Cat,
vážně přísahám, že jednou budu abstinent.